

[Estrup]

nemføres en skattereform, der fremmer opsparingen og modvirker skattetænkning.

Folketinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

Lad mig til slut føje til, at det er vigtigt for forhandlingerne på arbejdsmarkedet . . .

Formanden:

Taletiden er for længst udløbet.

Estrup (RV):

Må jeg føje de sidste få bemærkninger til? Jeg er stort set færdig.

Formanden:

Taletiden er overskredet med 1½ minut på dette tidspunkt.

Estrup (RV):

Jeg beklager, må jeg føje de sidste bemærkninger til?

Formanden:

Ja, men de skal give en afslutning.

Estrup (RV):

Det er helt afsluttende.

Det er vigtigt for forhandlingerne på arbejdsmarkedet, at det bliver slået fast, at der fortsat er behov for en stram indkomspolitik. Parterne bør ikke være i tvivl herom under deres forhandlinger om nye overenskomster.

Dernæst finder vi det vigtigt at slå fast, at der skal gennemføres en skattereform på det bredest mulige grundlag. Det har hele tiden været et centralt synspunkt hos det radikale venstre og er ikke blevet det mindre efter de sidste dages ophidsede og uigennemtænkte udtalelser om forligsbrud m.m. i forbindelse med behandlingen af landbrugets finansieringsreform. Jeg synes, folketinget skal vedtage en dagsorden herom; det sætter denne sag på plads.

Formanden:

Det forekom mig at være mere en tale end en afslutning.

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Der har vist aldrig før været ofret så mange ord, så megen energi og så megen indre harme, for slet ikke at tale om varme, for at motivere en afværgedagsorden, som vi netop har oplevet fra hr. Estrups side. En forklaring som den om, hvorfor det radikale venstre ikke vil slå princippet om, at der er en sammenhæng mellem indkomspolitik og en ligelig fordeling af indflydelse og formue mellem ejere og ansatte, fast efter afslutningen af en debat i folketinget i dag, har jeg aldrig hørt før.

Alle mulige udsagn om, at det ville ødelægge behandlingen af et forslag om medeje, som endnu ikke er på folketingets bord, er efter min mening udenomssnak. I denne formulering tales der ikke om noget konkret forslag. Der tales alene i mit dagsordensforslag om en ligelig fordeling af indflydelse og formue, og hvis det radikale venstre end ikke kan være med til det, er det svært at se, hvordan man overhovedet skal få en samtale med andre partier om fremskridt i retning af overskudsdeling.

Hr. Estrup, som sikkert har forhandlet denne afværgedagsorden på plads – det lød i hvert fald sådan – så regeringspartierne ingen problemer har for at stemme for den, lægger vægt på at give et signal til arbejdsmarkedets parter om, at der skal føres en virkelig stram indkomspolitik: hvor stram, hr. Estrup, hvor stram? Og tror hr. Estrup virkelig, at det beforder klimaet på arbejdsmarkedet, at han nu foreslår en afværgedagsorden med tilslutning fra regeringspartierne om en uspecificeret stramhed?

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Hr. Svend Auken er jo kendt for at stemple dagsordener som afværgedagsordener, når de ikke passer i hans kram, og det må jeg så tage til efterretning, men jeg synes, det er lige stærkt nok, at man vil kalde en dagsorden, hvori det udtrykkeligt understreges, at vi skal have en skattereform på bredt grundlag, en afværgedagsorden. Det havde jeg trods alt ikke ventet.

Og hvis hr. Svend Auken er så forbløffet over, at overskudsdelingen ikke er med i den,